

Motion till riksdagen 2024/25:1376

av **Matheus Enholm m.fl. (SD)**

Konservativ politik för samtid och framtid

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att återinföra monarkens uppgift att utse regering och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att riksmötet under högtidliga former bör öppnas på Slottet och tillkännager detta för riksdagsstyrelsen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om Karl XI:s drabanter och tillkännager detta för riksdagsstyrelsen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om statsrådsförsäkran och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att manifestera riksdagens öppnande mer externt och tillkännager detta för riksdagsstyrelsen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om tronföljd och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om kröning av nästa monark och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om allmänna helgdagar och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om Valborgsdagen och tillkännager detta för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ny allmän flagglag och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Den konservativa idétraditionen utgår från principen om små och noggrant övervägda förändringar över tid. I det moderna Sverige har tyvärr ofta motsatsen rått. Gamla företeelser har avfärdats som omoderna, odemokratiska eller helt enkelt inte progressiva nog. De som har haft invändningar har inte sällan anklagats för att var bakåtsträvare eller ännu värre: för att ha bristande demokratisyn. Detta har inneburit att traditioner

offrats på det progressiva altaret utan att någon verklig konsekvensanalys genomförts eller att lagstiftaren bekymrat sig över det vakuum som uppstår för medborgarna när landet kliver ur sin egen historia. De senaste åren har emellertid en viss ljusning kunnat skönjas. Den generation som av vänsteretablissemanget kallats för ”Generation Greta” förefaller tvärtom vara betydligt mer konservativ än någon generation före den.

I år delas kungliga ordnar ut till svenska medborgare för första gången på 50 år, ett återuppväckande av en fin tradition som Sverigedemokraterna drivit på för.

För att en tradition skall vara värd att återuppväckas eller bevaras räcker det inte alltid bara med att den är anrik; den skall även fylla en funktion och ha en naturlig plats i det moderna samhället. I denna motion presenteras våra förslag för en sammanhållen konservativ reformagenda. Politik för Sverige i tiden.

Arbete och ceremonier i samband med regeringsbildning

Kungen eller drottningen bör – precis som i alla andra europeiska monarkier – i egenskap av statschef och samlande symbol för riket återta den roll som talmannen i dag har att genomföra sonderingssamtal med partiföreträdarna och därpå föreslå statsminister för riksdagen. Efter att riksdagens valt statsminister och denne anmält statsråd för riksdagen och skifteskonsej genomförts på slottet bör det vara monarkens, inte talmannens, uppgift att utfärda förordnandet för statsministern. På detta sätt minskar risken för att talmannens val av statsminister blir en återspeglning av dennes eventuella lojalitet mot sitt parti eller sin partigrupp. Monarkens roll som statschef förtydligas därtill utan att det demokratiska statsskicket rubbas eftersom det är riksdagen och den av denna valda statsministern som utövar all verklig politisk makt. I anslutning till att nya statsråd tillträder bör dessa svära en moderniserad statsrådsförsäkran. Den senaste versionen, som tillkom 1958, torde kunna tjäna som förlaga att utgå ifrån.

För att ge denna process den storslagna inramning som den förtjänar bör riksmötets öppnande flytta åter till Stockholms slott – givetvis med inslag av Karl XI:s drabanter. Eftersom detta är en tilldragelse som är viktigt för hela landet bör ceremonin sträckas ut på stan.

Succession och monarki

I mer än 1 000 år har Sverige varit en monarki och skall så förbli. Fram till 1974 fanns en stadga i successionsordningen att om den olyckliga händelsen skulle inträffa att Sverige står utan tronföljare, så skall riksdagen skyndsamt tillse att en ny kung eller drottning kan väljas. Denna ordning bör återinföras. Tidigare exempel på valda kungar i Sverige är Gustav Vasa och även den nuvarande kungens anfader Karl XIV Johan. När den engelska kungen Charles III efterträdde drottning Elisabeth II genomfördes kröningen i Westminster Abbey. Kröningen blev en mycket uppskattad folkfest, och trots att många av orden och utsmyckningarna var gamla blev det en angelägenhet för hela det brittiska folket.

Den senaste svenske monarken att krönas var Oscar II i maj 1873. Givet rätt förutsättningar och inramning finns inga skäl att betvivla att en återinförd kröningsritual skulle kunna bli lika lyckad för svenskt vidkommande. Inför nästa trontillträde bör därför frågan om en modern kröningsritual utredas. Utredningen bör ha ett nära samarbete med hovet.

Helgdagar

För att skydda de svenska helgdagarna från av medieetablissemangen ivrigt påhejade vänsterpolitikens klåfingrighet bör de svenska helgdagarna skyddas i större omfattning än vad det görs i dag. Detta skulle kunna ske genom att det krävs kvalificerad majoritet för att förändra lagen (1989:253) om allmänna helgdagar men även genom att helgdagarna lyfts in i grundlagen. Vid en sådan förändring bör, för att understryka att den är en angelägenhet för hela svenska folket, första maj byta namn till Valborgsdagen.

Flagga och nationella symboler

I ett kungligt brev från 19 april 1562 sägs att svenska flaggan skall vara ”gult udi korssvijs fördeelt på blott”. Alltsedan dess har den svenska flaggan i varierande storlek och nyans vajat över landet.

I dag råder en ordning som innebär att utseendet på den svenska flaggan regleras i lag, men flaggdagarna regleras i förordning. Det finns dock inga föreskrifter som reglerar när myndigheterna skall flagga eller ens vilken flagga som skall föras. Frågan om flaggning över enskilda myndigheter blir i stället föremål för beslut för den enskilda myndighetschefen, och i brist på dennes engagemang kanske någon helt annan.

Många myndigheter flaggar med EU-flaggan eller med politiska och ideologiska flaggor. Den svenska flaggan är en symbol för Sverige och därmed i förlängningen för svenska myndigheter. Alla regler för flaggning bör samlas i en enda flagglag. Flagglagen bör innehålla regler för flaggans utseende, ceremonier för flaggning, vilka flaggdagar som skall anses vara officiella och att myndigheter endast skall föra den svenska flaggan, regionala flaggor, eventuella gästflaggor och myndighetsspecifika flaggor. Flagglagen bör även påbjuda att samtliga svenska myndigheter skall flagga på officiella flaggdagar och iakttä de ceremonier som gäller för flaggning. Vad gäller privat flaggning bör sådan snarare uppmuntras än påtvingas.

Sverigedemokraterna menar vidare att principer från andra europeiska demokratiers flagglagar bör beaktas vid utformningen av den nya lagen.

Slutligen anser Sverigedemokraterna att missaktning mot Sverige och svenskarna genom skändning av den svenska flaggan är förkastligt, och detta bör komma till uttryck i den nya lagen även om vi inte förespråkar att detta direkt bör förbjudas.

Matheus Enholm (SD)

Fredrik Lindahl (SD)

Lars Andersson (SD)

Martin Westmont (SD)